कर्त्तृग्रहणानुवृत्तौ कर्त्तृवाचिनि विद्युच्छब्द उपपदे णमुल् उप सर्गादसमास इत्यादिना णत्वम् यद्वेत्यथवा स ऊर्द्ध्वशोषन्तृण वद्विशष्कः ऊर्द्ध्वेशुषीत्यादिना णमुल् उभयत्रामैवेत्यादिना समा सः यथा विध्यनुप्रयोगश्च किमु प्रवासे किम्पुनः प्रवासविषये यच्छा सनन्तत्र तावदनवस्थितस्य सुतरामेव पूर्व्वोक्तं प्रयुज्यते ॥१४॥

विद्युदित्यादि। दुरापे दुःखेन प्राप्येऽर्थे प्रयोजने गुरूणां शास ने आज्ञायां यो न अवास्थित न तस्थौ स वरं विद्युत्प्रणाशं प्रनष्टो विद्युदिव उत्पत्त्यनन्तरमेव नष्टः चणम्वेत्यत्र वाशब्दस्य व्यवस्था वाचित्वात् कर्त्तुरुपमानात् नशोगतार्थाच्चणम् तदनुप्रयोगस्त्व भिधानात् प्राग्वन्नोण इति शान्तनशोणत्वं दुराप इति ईषद्दुःसोः खल्भावढे इति खल् अवास्थितेति अवपूर्व्वात्तिष्ठतेः प्रतिज्ञानिर्णय इति मं व्यांसिः स्थादोर्ङिष्टीमेनणुरिति ङिस्तस्य गुणाभावः झस् स्वादिति सेर्लोपः। शासनं राजदत्तोर्व्वीलेखाज्ञाशास्त्रशास्तिष्वि ति विश्वः। वरं मनागिष्टे देवकल्पितजामात्रोर्व्वरः श्रेष्ठे पुनस्त्रिषु। मनागिष्टे भवेत् क्लीवमन्ये त्वाहुस्तदव्ययमिति रन्तिदेवः यद्वा अथवार्थे तृणवदूर्द्ध्वशोषं विशुष्क ऊर्द्ध्वशुष्क इत्यर्थः ऊर्द्ध्वाच्छषेर्ग तार्थाच्च तदनुप्रयोगश्चाभिधानात् किमु सुप्रवासे सुकरप्रवास विषये यत् शासनं तत्र योनावास्थित स किं पुनः सुतरामेव पूर्व्वो क्तं युक्तं किमुतेति क्वचित् पाठः॥१४॥

पौरा निवर्त्तध्वमिति न्यगादीत्तातस्य शोकापनुदा भवेत। मा दर्शतान्यं भरतञ्च मत्तो निवर्त्तयेत्याह रथं स्म सूतं॥१५॥